

Retten i Sønderborg
Stationsvej 10
6400 Sønderborg

VOJENS
Rådhuscentret 21
DK 6500 Vojens

Tlf. 74542156
Fax: 74590524

mail@bergadvokater.dk

www.bergadvokater.dk

Dato 13. maj 2013
Sag nr. 14-36446

Advokat Bjarne L. Ditlevsen
bid@bergadvokater.dk

BS 05-1499/2012 Provas-Haderslev Vand A/S mod Moltrup Vandværk I/S

Hermed fremsendes sagsøgtes processkrift. Kopi er tilsendt sagsøgers advokat

Med venlig hilsen

Bjarne L. Ditlevsen, advokat

VOJENS

Rådhuscentret 21
DK 6500 Vojens

Tlf. 74542156

Fax: 74590524

mail@bergadvokater.dk

www.bergadvokater.dk

Dato 13. maj 2013

Sag nr. 14-36446

Advokat Bjarne L. Ditlevsen
bld@bergadvokater.dk

Sagsøgtes processkrift maj 2013 ad afvisningspåstanden

i sagen, Retten i Sønderborg

BS 05-1499/2012

Provas-Haderslev Vand A/S

CVR-nr. 32 88 22 85

Fjordagervej 32

6100 Haderslev

(advokat Claus Witt)

mod

Moltrup Vandværk I/S

CVR-nr. 24 64 53 55

v/Niels Peter Kjer

Moltrup Bygade 77

6100 Haderslev

(advokat Bjarne Ditlevsen)

Dette processkrift er udfærdiget som en besvarelse af sagsøgers processkrift af 30. april 2013 og en fortsættelse af sagsøgtes processkrift om samme tema af april 2013 samt argumentationer om samme tema i tidligere processkrifter, idet der er følgende supplerende bemærkninger:

- 1 Det sagsøgende selskab er etableret som beskrevet i svarskriftet afsnit 1.1 – 1.3. Det er således:
  - 1) Et såkaldt "vandselskab" som defineret i lov om vandsektorens organisering ("vandsektorloven"), lov nr. 469 af 12. juni 2009, § 2, stk. 6, nr. 3),
  - 2) Et vandselskab, der er fuldt ejet af Haderslev Kommune som eneaktionær, jf. lovens § 2, stk. 1, nr. 1)
  - 3) Stiftet efter vandsektorlovens ikrafttræden, jf. lovens § 17, stk. 1, efter hvilken bestemmelse sådanne selskaber skal virke til fremme af formålene i lovens § 1,
  - 4) Selskab, der er omfattet af lov om offentlighed i forvaltningen, jf. lovens § 14, stk. 1,
  - 5) Selskab, som er underlagt aktivitetsbegrænsninger i medfør af lovens § 15, stk. 1
  - 6) Selskab, som i sin prissætning er underlagt de prisloftbegrænsninger, som er beskrevet i lovens kapitel 3 – hvilket er udtryk for regler om omkostningsdækning og hvile i sig selv – princippet - og benchmarkingreglerne i kapitel 2.
- 2 Dette selskab er – jf. sagsøgers begrebsanvendelse i det nævnte processkrift – "selvstændigt" i den forstand, at det er en "selvstændig juridisk enhed", formelt adskilt fra sin ejerkommune. Men hvis der med "selvstændigt" menes, at det – uafhængigt af lovbundne forpligtelser og indskrænkninger – har den "almindelige dispositionsfrihed", som tilkommer private, erhvervsdrivende aktieselskaber, er dette langt fra et korrekt synspunkt. Disse offentligt ejede selskaber på forsyningsområdet – og visse andre selskabsområder – som ikke har og ikke må have indtjeningsformål, er en af årsagerne til, at lovgiver har ændret den hidtidige definition af et aktieselskab i den tidligere aktieselskabslov som skulle være "erhvervsdrivende", altså som kun omfattende selskaber med et direkte indtjeningsformål, hvor almennyttige og hvile i sig selv-organisationer oprindeligt faldt uden for aktieselskabsbegrebet (og tilsvarende anpartsselskabsbegrebet).
- 3 Der kan derfor ikke udledes noget som helst omkring denne problemstilling af selve selskabsbegrebet. Det er nødvendigt at se på grundlæggende indhold på det konkrete område, som lovgiver har fastlagt, og her fremgår det af den ovennævnte redegørelse af det nærmere indhold af vandsektorloven – den lov, som konstituerer selve retten, og pligten, til at omorganisere den da-

værende, kommunale vandforsyningsvirksomhed fra en del af den kommunale forvaltning til at udgøre en selvstændig juridisk enhed. Havde kommunen i forvejen haft udskilt denne aktivitet i et kommunalt fællesskab, etableret efter den kommunale styrelseslov § 60, stk. 1, havde dette krav allerede været opfyldt, jf. vandsektorlovens § 32. Et § 60-fællesskab har også karakter af en selvstændig juridisk enhed, som er adskilt fra den kommunale forvaltning, også regnskabsmæssigt, selvom der her påhviler deltagerkommunerne et solidarisk ansvar. Formålet med vandsektorloven har været en sådan regnskabsmæssig adskillelse, ikke at give forsyningsområdet "frie tøjler". Det er fortsat et meget stærkt reguleret område, netop fordi man befinder sig dels på et livsfornødent forsyningsområde, dels fordi man også befinder sig på et reelt monopolområde.

- 4 Uden at udtrykke det direkte synes sagsøger i sit processkrift ved sit "selvstændighedsargument" at forudsætte, at der tilkommer sagsøger en aftalefrihed, og at alene aftaleretlige principper skulle være afgørende for sagsøgers virksomhed. Dette er naturligvis ikke et bæredygtigt argument. Som påvist ovenfor påhviler der sagsøger en række helt afgørende begrænsninger i sit virke i medfør af vandsektorloven og de af denne afledte regler.
- 5 Men også vandforsyningsloven indeholder en række grundlæggende og for sagsøger bindende reguleringer, som udelukkende gælder som følge af sagsøgers status som vandselskab, og som yderligere indskrænker "selvstændigheden", og som kort skal beskrives i det følgende.
- 6 Vandforsyningsloven indeholder i kapitel 1 en række væsentlige begrænsende reguleringer, herunder især i sin formålsangivelse i § 1, i sin omkostningsdækningsregel i § 1a og i de i § 2 beskrevne hensyn, som skal varetages og som derved pålægger den, der står for vandforsyningen, en række pligter og begrænsninger.
- 7 I samme kapitel i loven, nemlig i § 3, stk. 3 er indeholdt en definition af begrebet "*almene vandforsyningsanlæg*", hvilket er et begreb, der anvendes adskillige gange i loven. Dette begreb defineres som "*anlæg, som forsyner eller har til formål at forsyne mindst ti ejendomme*". Det er således hæves over enhver diskussion, at sagsøger falder ind under dette begreb.
- 8 Det fremgår af systemet i vandforsyningslovens kapitel 4, at der for en meget stor del af landets grundejere er tale om en monopolsituation. Dette regelsystem siger således, jf. lovens § 18, herunder stykke 2, sammenholdt med de følgende bestemmelser, at såfremt en ejendom er beliggende inden for "*et alment vandforsyningsanlægs naturlige forsyningsområde*", kan der ikke etableres egen vandforsyning uden særskilt tilladelse fra kommunalbestyrelsen (som normalt ikke vil give en sådan tilladelse i dette tilfælde).

- 9 Det fremgår af kapitel 7, at vandforsyning betragtes som så vigtigt et offentligt – "alment" - anliggende, at der kan foretages ekspropriation til fordel for gennemførelsen af de formål, som loven skal varetage. Dette understøtter, at man befinder sig på et helt særligt retligt område uden for de frie markeds kræfter og aftalefrihed.
- 10 Bestemmelsen i lovens § 45, stk. 1 pålægger et alment forsyningsanlæg en direkte pligt til "*på rimelige vilkår at overtage forsyningen af samtlige ejendomme inden for anlæggets naturlige forsyningsområde.*" Denne forsyningspligt er det naturlige og nødvendige modstykke til bestemmelsen i §§ 18 ff. Der foreligger derfor en kontraheringspligt for et sådant alment forsyningsanlæg. Det eneste relevante kriterium er, hvorvidt en ejendom er beliggende inden for eller uden for anlæggets "*naturlige forsyningsområde*".
- 11 Men dette spørgsmål må betragtes som værende besvaret bekræftende netop derved, at der er sket en aftalt overtagelse. Sagsøger har herved netop erklæret, at de ejendomme, hvis forsyning sagsøgte hidtil havde varetaget, befinder sig inden for sagsøgers "*naturlige forsyningsområde*". Dette er et retligt begreb, som der i tilfælde af uenighed ville kunne træffes en bindende afgørelse om af den kompetente myndighed (miljøministeren). Men der har netop ikke været behov for en sådan afgørelse, da der var enighed mellem parterne. Dette ændrer imidlertid ikke ved den omstændighed, at den foreliggende situation har været omfattet af denne bestemmelse. Den overtagelse, som sagsøger har foretaget af forsyningspligten til alle de omhandlede ejendomme, henhører under § 45, stk. 1. Denne bestemmelse er helt generel:
- 1) Den omfatter samtlige "*almene forsyningsanlæg*", og herunder altså også sagsøgers anlæg
  - 2) Den udtaler som anført en direkte pligt: "*er forpligtet til*", , altså ingen aftalefrihed forstået på den måde, at sagsøger kan afvise at kontrahere, og
  - 3) Overtagelsen skal ske "*på rimelige vilkår*", altså heller ikke aftalefrihed på prisområdet, trods kontraheringspligten.
- 12 § 45, stk. 1 falder følgelig ikke ind under et frivilligt, aftaleretligt/kontraktretligt retsområde, som sagsøger synes at argumentere for i sit processkrift, men har karakter af et offentligretligt (reguleret) retsområde. Sagsøgers bemærkninger i processkriftet side 2, afsnit 4 forstås ikke umiddelbart. Den beskrevne problemstilling foreligger – som ovenfor beskrevet – slet ikke i denne sag. Tilsvarende forstås relevansen af de efterfølgende bemærkninger om konkursbehandling og konkursregler heller ikke. Sagsøgte er ikke bekendt med, at sagsøger befinder sig i en sådan situation, men er naturligvis interesseret i at blive informeret herom, såfremt det måtte være til-

fældet. Af samme årsag ses det fremlagte bilag heller ikke at have nogen relevans for denne retssag.

13. § 45, stk. 2 regulerer umiddelbart og helt direkte formuleret det tilfælde, at der opstår uoverensstemmelse omkring de overtagelsesvilkår, som er omtalt i stk. 1. Der kan ikke være nogen tvivl om – og ses heller ikke at være nogen faktisk uenighed om – at denne sag netop angår de "*vilkår*", som er aftalt i overtagelsesdokumentet, bilag 1, som sagsøger selv har givet overskriften, "*Aftale om overtagelse ..*".
- 14 Det må derfor fastholdes, at tvisten i denne sag lige netop angår kerneområdet i § 45, og at sagen derfor må afvises.

Bjarne Ditlevsen, advokat (H)